

mur ab eo qui nos fecit ne meliore nostri parte. i. animo similes pecoribus simus: a quibus corporis erectione distamus: non ut in ea quae sublimia sunt in corporibus animi preciamur. **N**am vel in talibus quae voluntatis appetere prosternere est animi. sed sicut corpus ad ea quae sunt excelsa corporum. i. ad caelestia naturaliter erectum est sic animus qui substantia spiritualis est: ad ea quae sunt in spiritualibus excelsa erigendum est non elatione superbia: sed pietate iusticie.

Corporales sensus communes nobis esse cum pecoribus: sed proprium esse hominis de his que sensu corporis comprehendit secundum eternas iudicare rationes.

Capitulum II.

Assunt autem et pecora et sentire per corporis sensus extrinsecus corporalia et ea memoria fixa reminisci: atque in eis appetere conducibilia fugere incommoda: verum ea notare: ac non solum naturaliter rapta: sed etiam de industria memorie commendata retinere: et in oblivione iamque labentia recordando: atque cogitando rursus imprimere: ut quemadmodum ex eo quod gerit memoria cogitatio format: sic et hoc ipsum quod in memoria est cogitatio firmeficitas etiam visiones hinc atque inde recordata quilibet sumendo: et quasi assumendo componere inspicere: quemadmodum in hoc rerum genere quae verisimilia sunt discernant a veris: in spiritualibus sed in corporealibus. **N**ec atque huiusmodi quibus in sensibilibus atque in eis quae inde animus per sensum corporis traxit agant atque sententiae: non sunt tantum rationis expertia: nec hominibus pecoribusque communia. **S**ed sublimioris rationis est iudicare de istis corporalibus: secundum rationes incorpales et sempiternas. **Q**ue nisi supra mentem humanam essent: incommutabiles profecto non essent: atque in his nisi subtingeret aliquid nostrum: non secundum eas possemus iudicare de corporalibus. **I**udicamus autem de corporalibus ex ratione dimensionum atque figurarum quam incommutabiliter manere mens novit.

Actiones corporales ita demum esse rectas si eis regendis mentis intellectuale presuerit.

Capitulum III.

Aliud vero nomen quod in actione corporali um atque temporalium tractandorum ita versatur: ut non sit nobis commune cum pecore rationale quidem est: sed ex illa rationali in mensuris substantia: qua subheremus intelligibili atque incommutabili veritati tanquam ductum et inferentibus tractandis gubernandisque deputatum est. **S**icut enim in omnibus pecoribus non inuentum est viro adiutorium simile illi: nisi de tractum de illo in coniugium formare: ita menti nostre qua signata et inter

nam consulimus veritatem: nullum est ad usum reum corporali quantum natura hominis satis est simile adiutorium ex aie partibus quae communes cum pecoribus habemus. **E**t ideo quiddam rationale nostrum non ad unitatis divortium separatum: sed in auxiliium societatis quasi derivatum in sui operis dispartit officium. **E**t sicut una caro est duorum in masculo et femina: sic intellectum nostrum: et actionem vel consilium: et executionem vel rationem: et appetitum rationale: vel si quod alio modo significanti dici potest una mentis natura complectitur: ut quemadmodum de illis dictum est: erunt duo in carne una: sic de his dici possit: duo in mente una.

Quid iterum inter illud quod mens inclinatur ad temporalia: et illud quod preloquitur eterna. **Ca. III.**

Um igitur differimus de natura mentis humane de una quadam differimus: nec eam in hec duo quae commemorantur: nisi per officia geminamus. **I**taque cum in ea querimus trinitatem: in tota querimus: non separantes actionem rationalem in temporalibus a contemplatione eterno: ut tertium aliquid iam queramus quo trinitas impleatur. **S**ed in tota natura mentis ita trinitatem reperiri opus est: ut si desit actio temporalium cui operi necessarium sit adiutorium: propter quod ad hec inferiora administranda dirivetur aliquid mentis in una nusquam dispersita mente trinitas inveniatur. **E**t facta iam ista distributione in eo solo quod ad contemplationem pertinet eterno: non solum trinitas: sed etiam imago dei. **I**n hoc autem quod dirivatum est in actione temporalium: etiam si trinitas possit non tamen imago dei possit inveni.

De optione eorum qui coniugio masculi et femine et eorum pluri diuinam copiant trinitatem. **Ca. V.**

Roinde non mihi videntur probabiliter afferre sententiam qui sic arbitrantur trinitatem imaginis dei in tribus personis quod attinet ad humanam naturam posse reperiri: ut in coniugio masculi et femine atque in eorum prole compleatur. **Q**uod quasi vir ipse patris personam intrinsecus: filij vero quod de illo ita processit ut nasceretur: atque ita tertiam personam velut spiritus dicunt esse mulierem: que ita de viro processit: ut non ipsa esset filius aut filia: quibus ea concipiente proles nasceretur. **D**ixit enim dominus de spiritu sancto quod a patre procedat: et tamen filius non est. **I**n huius igitur opinionis errore hoc solum probabiliter afferunt: quod in origine facte femine secundum sancte scripturam fidem satis ostendit: non omne quod de aliqua persona ita existit: ut personam alteram faciat filium posse dici: quam quidem de viri persona existit per

Sen. 4.

Ubi. 5.

Job. 1. 1.

Liber

sona mulieris: nec tñ eius filia dicta est. **C**etera sane ita sunt absurda: imo xō ita falsa: vt facillime redarguant. **O**mitto em̄ quale sit sp̄m̄scr̄m̄ matrē filij putare ⁊ iugē patris: for-
tassis q̄pe r̄ideat. hec in carnalib⁹ habere of-
fensionē dum corpeī cōcept⁹ partusq; cogitā-
tur. **Q**uāz ⁊ hec ip̄a castissime cogitēt: quibus
mūdis oīa mūda sunt: imundis autē ⁊ infide-
libus quoz polluta sunt ⁊ mens ⁊ p̄scia: ita ni-
hil est mundū: vt quosdā eoz etiā de virgine
fm̄ carnē natus christus offendat. **S**ed tñ in
sp̄ualibus illis sūmis vbi non est aliqd̄ viola-
bile: aut corruptibile: nec natū ex tpe: nec ex
informi formatū: si qua dicunt talia: ad quoz
similitudinē etiā ista inferioris creature gene-
ra q̄uis longe remotissime facta sunt: non de-
bent cuiusq; sobriā perturbare prudentiā: ne
cū vanū deuitat horrozē in p̄nciosum incur-
rat errorē. **A**ssuescat in corpib⁹ ira spiritaliuz
reperire vestigia: vt cū inde sursum versus du-
ce ratione ascendere cepit: vt ad ip̄am in-
cōmutabilē veritatē p̄ quā sunt facta ista pue-
nat: non secū ad sūma p̄rabat qd̄ p̄tēnit in i-
fimis. **N**ec em̄ erubuit quidā: vxozē sibi elige-
re sapientiā. **Q**uia nomē vxoris in ple gignē-
da corruptibile cōcubitū iegerit cogitanti: aut
vero ip̄a sapia sexu feminea est: qz feminini
generis vocabulo ⁊ in greca ⁊ latina lingua
enunciatur.

Q homo non ad vnus in trinitate per-
sone: sed ad totius trinitatis imaginez sit cre-
atus.

Capitulum VI

On ergo p̄pterea respuimus istaz
n̄ sniam: qz timem⁹ sc̄tām ⁊ inuolabile
caritatē tanq; iugem dei patris de
illo exitem. **S**ed nō sicut plem ad gignendū
verbū: p̄ qd̄ facta sunt oīa cogitare. **S**z qz eaz
falsam diuina scriptura euident̄ ondit. **D**ixit
em̄ de⁹. **F**aciamus hoīem ad imaginē nostrā
paulopost autē dictū est. **E**t fecit de⁹ hoīem ad
imaginē dei. **N**ostrā certe qz pluralis est nūe-
rus: nō recte dicere: si hō ad vni⁹ p̄sone ima-
ginē fieret: siue patris: siue filij: siue sp̄s sancti.
Sed qz fiebat ad imaginē trinitatis: p̄pterea
dictū est ad imaginē nostrā. **R**ursus autē nei
trinitate credēdos arbitraremur tres deos
cū sit eadē trinitas vn⁹ deus. **E**t fecit inqt̄ de-
us hoīez ad imaginē dei: p̄ eo ac si diceret ad
imaginē suam. **S**unt em̄ tales v̄sitate in l̄s il-
lis locutōes: quas nōnulli catholicā si etiāz si
deasserūt: nō tñ diligenter aduertūt vt putēt
ira dictū: **F**ecit de⁹ ad imaginē dei: quasi dice-
ret: fecit pater ad imaginē filij. **S**ic volentus

asserere in scripturis sc̄tis deū dictū etiā filiū
quasi definit alia verissima ⁊ manifestissima
documēta: vbi nō solū deus: sed etiā ver⁹ de⁹
dict⁹ est fili⁹. **I**n h̄ em̄ testimonio dū aliud sol-
uere intendit: sic se implicat vt expedire non
possint. **S**i em̄ p̄ fecit ad imaginē filij: ita vt n̄
sit hō imago patris ⁊ filij: dissimilis est p̄ri fili⁹.
Si em̄ pia fides docet: sicut fides docet filiū
esse ad equalitatē essentie similem patri qd̄ ad
similitudinē filij factū est: necesse est etiā ad si-
militudinē p̄ris factū sit. **D**einde si hoīem pa-
ter non ad suā: sed ad filij fecit imaginē: cur n̄
ait: **F**aciam⁹ hoīem ad imaginē ⁊ similitudi-
nē tuā: sed ait nostrā: nisi qz trinitatis imago
fiebat in hoīe: vt hoc mō esset hō imago vni⁹
veri dei: qz ipsa trinitas vnus verus deus est.
Locationes autē sunt innumerabiles tales i
scripturis: sed has protulisse suffecerit. **E**st i
psalmis ita dictum: **D**omini est salus ⁊ super
populum tuuz benedictio tua: quasi alteri di-
ctum sit: non ei de quo dixerat: **D**omini est sa-
lus. **E**t iterum. **A**te inquit eruar a temptati-
one: ⁊ in deo meo sperans transgrediar mu-
rum quasi alteri dixerit a te eruar a temptati-
one. **E**t iterum: **P**opuli sub te cadent in cor-
da inimicorum regis. **A**c si diceret: **I**n corda
inimicorum tuorum. **S**i quippe regi dixerat:
id est dño nostro iesu christo: populi sub te ca-
dent: quem regem intelligi voluit: cum dice-
ret inimicorum regis. **M**arius ista in noui testa-
menti litteris inueniuntur. **S**ed tñ ad roma-
nos apostolus de filio suo inquit: qui fact⁹ est
ei ex semine dauid fm̄ carnē: qui p̄destina-
tus est filius dei in virtute sc̄dm̄ sp̄itū sancti
ficationis ex resurrectione mortuorum iesu
christi dñi nostri. **T**anq; de alio supra diceret
Quid est em̄ filius dei p̄destinatus ex resur-
rectione mortuorum iesu christi: nisi eiusdē iesu
christi qd̄ p̄destinatus est filius dei in virtute?
Ergo quō hic cū audiuimus fili⁹ dei in virtute
iesu christi: aut filius dei fm̄ sp̄itū sancti
ficationis iesu christi: aut filius dei ex resur-
rectione mortuorum iesu christi: cum dici potuis-
set v̄sitate in virtute sua: aut fm̄ sp̄itum sc̄ri-
ficationis sue: aut ex resurrectione mortuorum ei⁹:
v̄l mortuorum suorum: nō cogimur intelligere ali-
am p̄sonā: s̄ vnā eandēq; s̄ filij dei dñi n̄si iesu
xpi. **I**ta cū audiuimus. **F**ecit de⁹ hoīez ad ima-
ginē dei q̄uis possit v̄sitate dici ad imaginē su-
am: nō tñ cogimur aliā p̄sonā itelligere i trini-
tate: s̄ ip̄am vnā eandēq; trinitatē: qd̄ est vnus
deus: ad cui⁹ imaginē fact⁹ est hō. **Q**ue cum
ita sint: si eandem trinitatis imaginem non i
vno sed i tribus hoīb⁹ acceperimus: patre

Ioh. j.

Gen. j.

Ps. 3.

Ps. 17.

Ps. 44.

Roma. j.

Gen. j.